

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/172/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117225032
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117225032.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: O. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, C., o zaplatenie 2.054,62 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 18,- eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.773,29 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.773,29 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobcovi proti žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 72,62 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 14.08.2017, sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 2.054,62 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne od 30.10.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu právny predchodca žalobcu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 19.02.2014 bola medzi ním a žalovaným uzavretá zmluva o pôžičke evid. č. 6172105, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku v sume 2.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 76,71 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.683,80 eur. Do dňa vyhotovenia žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 226,71 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 27.08.2014 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právny predchodca žalobcu napokon uviedol, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.054,62 eur, pričom si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Neuplatnil si zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad.

2. Uznesením, sp. zn. 13Csp/172/2017-38 zo dňa 18.05.2018, súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtna 48,

Bratislava, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtňa 48, Bratislava.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola riadne doručená do vlastných rúk dňa 08.06.2018, v súdom určenej lehote písomne nevyjadril a zostal procesne nečinný.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 23.08.2018, žalobca vzal žalobu čiastočne späť v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy vo výške 18,- eur s príslušenstvom v podobe nákladov na vymáhanie pohľadávky, ako aj príslušných úrokov z omeškania.

5. Podľa § 144 a § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd, pri aplikácii vyššie citovaných zákonných ustanovení, o zastavení konania v časti uplatneného nároku vo výške 18,- eur s príslušenstvom. Súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. Predmetom konania tak zostala suma 2.036,62 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.036,62 eur od 30.10.2014 do zaplatenia.

7. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 30.08.2018, ktoré sa konalo v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a mal zistený nasledovný skutkový stav.

9. Zmluvou o pôžičke zo dňa 19.02.2014, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom, a žalovaným, ako dlžníkom, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 2.000,- eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na sumu 2.683,80 eur, ktorú mal žalovaný splatiť v 36 mesačných splátkach po 76,71 eur. RPMN bola v zmluve určená na 22,20 % a priemerná hodnota RPMN bola 20,54 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 683,80 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 22,20 %. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 2/2017. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky.

10. Z priloženého prehľadu splátok a úhrad, ako aj zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaný doposiaľ na daný úverový prípad uhradil sumu 226,71 eur.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplývalo, že predmetom jeho činnosti bolo okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy, uzavretej dňa 19.02.2014, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

22. Keďže súd ustálil, že zmluva, uzavretá so žalovaným, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu ZoSÚ, súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ.

23. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nie je uvedený údaj o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko zmluva obsahuje len údaj o výške jednotlivých splátok (76,71 eur) a počte splátok (36). Údaj o tom, na ktorý konkrétny deň v kalendárnom mesiaci pripadá splatnosť jednotlivých splátok, zmluva neobsahuje, pričom nie je postačujúce, ak by túto informáciu obsahovali len všeobecné podmienky k zmluve o poskytnutí úveru, pretože zákon vyslovene vyžaduje, aby uvedené povinné náležitosti boli obsiahnuté priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere a nepripúšťa sa obsiahnutie náležitostí v akýchkoľvek vedľajších dokumentoch.

24. Súd ďalej konštatuje, že zmluva nespĺňa ani obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a to uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve sa uvádza len toľko, že lehota splatnosti je 2/2017. Takéto dojednanie v zmluve nemožno podľa názoru súdu považovať za konformné so zmyslom a účelom, sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad, bez akýchkoľvek pochybností, presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Takýto údaj však stranami uzavretá zmluva neobsahovala. Navyše aj zákon používa pojem termín, čo znamená, že má byť presne uvedený termín (presný dátum), na ktorý pripadá konečná splatnosť úveru.

25. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa preto poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie náležitostí, uvedených v § 9 ods. 2 písm. f) a k), za bezúročný a bez poplatkov.

26. Vzhľadom na uvedené, súd vyhodnotil nárok žalobcu nasledovne:

27. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur, ako to vyplýva z predloženej zmluvy.

28. Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie žalobcu, že žalovaný doposiaľ na daný záväzkovo-právny vzťah medzi stranami uhradil spolu sumu 226,71 eur.

29. Vzhľadom na to, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, je možné priznať žalobcovi iba sumu nesplatennej istiny, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, po odpočítaní žalovaným realizovaných platieb. Z titulu nesplatennej dlžnej istiny úveru tak súd priznal žalobcovi sumu 1.773,29 eur (čistá istina poskytnutého úveru, t. j. 2.000,- eur mínus 226,71 eur). Keďže súd nemal preukázané, že by žalovaný sumu 1.773,29 eur, t. j. uvedenú sumu nesplatennej istiny uhradil, súd žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel. A vo zvyšku uplatnenej sumy žalobu zamietol.

30. Súd zároveň priznal žalobcovi zo sumy priznanej istiny 1.773,29 eur aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30.10.2014 do zaplatenia. Lehota na plnenie dlhu uplynula dňa 29.10.2014, ku dňu zosplatenia úveru žalobcom. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 30.10.2014. Preto súd priznal úroky z omeškania z priznanej istiny od 30.10.2014 do zaplatenia, a to v sadzbe 5,05 % ročne, nakoľko k prvému dňu omeškania výška základnej úrokovej sadzby ECB činila 0,05 %, po pričítaní 5 percentuálnych bodov potom predstavuje úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. S poukazom na uvedené súd priznal úroky z omeškania z priznanej istiny 1.773,29 eur a žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania, viažucich sa na zamietnutú sumu, zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.773,29 eur, čo v pomere k pôvodne uplatnenej istine vo výške 2.054,62 eur percentuálne predstavuje 86,31 %. Úspech žalovaného je potom zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 18,- eur, v ktorej časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania, nakoľko čiastočne nedôvodne podanú žalobu vzal čiastočne späť; ako aj nepriznanie sumy 263,33 eur, čo spolu v pomere k pôvodne uplatnenej istine percentuálne predstavuje 13,69 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 72,62 %. Súd preto priznal, v zmysle § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v spojitosti s § 256 ods. 1 C.s.p., žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu 72,62 % vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.